

Ce este adevărata părtășie cu Hristos? (3)

Ioan 13.1-8

Willem Johannes Ouweneel

© SoundWords, Online începând de la: 24.09.2018, Actualizat: 24.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Ioan 13.1-8

Ioan 13.1-8: Însă înainte de sărbătoarea Paștelor, Isus, știind că l-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt. În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă, Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce, S-a sculat de la cină, Și-a pus deoparte hainele, a luat un ștergar și S-a încins cu el. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. A venit deci la Simon Petru. Și Petru l-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?” Isus a răspuns și i-a zis: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei înțelege după aceea.” Petru l-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele.” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu ai parte cu Mine.”

Dar probabil această primă parte a vieții nu ne este încă așa de nefamiliară. Cred că problema noastră constă în aceea, că noi cunoaștem prea puțin partea a doua. Și partea a doua este, că Domnul Isus spune: *Vino și ia cina împreună cu Mine.* – Cunoști tu aceasta, frate drag, soră dragă? Să iei cina cu Domnul Isus? Așa cum El a invitat pe ucenicii Săi în camera de sus? Este ciudat, dar în evanghelia după Ioan nu citim nimic despre masa Domnului sau despre cină. Aceasta este foarte important. Nu este același lucru ca în evanghelia după Matei, Marcu și Luca. Cina o sărbătorim aici pe pământ – desigur literalmente, dar și simbolic. Cina o sărbătorim aici în pustiu ca mărturie, atâta timp cât vom fi aici. Este în concordanță cu jertfa arderii de tot din Vechiul Testament, potrivit cu 1 Corinteni 10. Acesta era un loc al întâlnirii, unde poporul lui Dumnezeu se întâlnea cu Dumnezeu, acolo la intrarea Cortului întâlnirii. Ei veneau acolo și aveau părtășie unul cu altul. Dar aceasta este aici pe pământ. Însă eu cred, în Ioan 13 se merge mai departe. Aici este vorba simbolic de o altă cameră și este vorba de o altă masă – tot simbolic. Aici este vorba de o cameră cerească. Știm aceasta! Privește ce discuții au loc aici. Privește în Ioan 14, 15, 16 ce se vorbește aici în această „cameră” (cerească). Este mult mai mult decât nevoile noastre, decât îngrijorările noastre zilnice.

Să deschidem scurt la Ioan 13 și să vedem unele principii, ca să înțelegem ce înseamnă să fi la Domnul Isus și să ai părtășie cu El în camera de sus.

1. Primul principiu, ca să putem înțelege camera de sus, îl găsim în versetul 1: »Isus, știind că l-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl.«

De fapt noi putem înțelege această cameră de sus, dacă știm că Domnul Isus este acum efectiv la Tatăl Său. El spune lui Petru: »Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei înțelege după aceea.« Aceste lucruri nu puteau fii încă clare ucenicilor. Noi, tu și eu, putem acum prin Duhul Sfânt să înțelegem. Noi știm ce are loc aici. Aici Domnul Isus este întors la Tatăl Său. El este la Tatăl Său în casa Tatălui. Aceasta oferă acestei camere de sus un caracter foarte deosebit. Noi nu suntem încă în casa Tatălui. Dar prin puterea Duhului Sfânt noi putem fi duși spiritual pe această treaptă și avem părtășie cu Domnul Isus în aceste lucruri.

2. El este acum la Tatăl și nu numai aceasta, în versetul 1 se spune – acesta este al doilea principiu, pe care trebuie să-l cunoaștem, ca să înțelegem acest capitol: »... fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate în mâini ...«.

Aceasta este al doilea lucru. Tu trebuie să știi că Domnul Isus ca Om acolo sus în cer acum posedă tot ce Dumnezeu posedă în casa Sa. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare duhovnicească în locurile cerești – de ce? Cum este posibil aceasta? Prin aceea că Domnul Isus a făcut lucrarea minunată, prin care El a primit acum toate aceste binecuvântări ca plată pentru lucrarea Sa. Și acum El împarte plata Lui cu tine și cu mine. Și El ne zice: vino aici sus, privește ce am primit. Vino în vizită la Mine, cinează împreună cu Mine! – „Parte cu Mine”, aceasta este aici expresia decisivă în versetul 8, unde El spune lui Petru: »Dacă nu te spăl Eu, nu ai parte cu Mine.« Noi știm, Domnul Isus nu spune „parte *de* Mine”, căci fiecare credincios are parte de Domnul Isus. Chiar dacă el practic nu are lumină, nu cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, el are parte de Domnul Isus și va fi mântuit în veșnicie. Dar să ai parte cu El, aceasta este cu totul altceva. Să ai parte cu El înseamnă să ai părtășie practică cu El. Nu în lucrurile noastre, ci în lucrurile Domnului Isus, pe care El le posedă și le savurează acum în cer. Vrei tu să ai parte de a mânca cina cu El? Aceasta înseamnă la El, în camera de sus să savurezi, să mănânci ce mănâncă El acolo. El dorește să ne aibă la Sine.

3. Dar pentru aceasta trebuie să cunoști un al treilea principiu, ca să poți înțelege. Acesta îl găsim în versetul 3b: El »a venit de la Dumnezeu și la Dumnezeu Se duce.«

Acesta nu este Tatăl, aici este *Dumnezeu*. Și când noi citim despre Dumnezeu în evanghelia după Ioan, atunci este vorba de responsabilitatea noastră. În acest caz trebuie să înveți, că noi avem a face cu un Dumnezeu sfânt și drept. Iubiți frați și iubite surori, noi nu putem umbla în camera de sus, dacă conștiința noastră nu este curată, dacă picioarele noastre s-au murdărit în lucrurile acestui pământ sau chiar prin lucrurile lumii acesteia. În acest caz avem nevoie mai întâi de curățire. Domnul Isus o face aici. El este Mijlocitorul la Tatăl, față de Tatăl. Dar El o face pentru noi. El ne spală picioarele. Aceasta înseamnă; El îndreaptă Cuvântul lui Dumnezeu spre noi. Și El ne arată Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o oglindă – tu știi că ligheanul din cortul întâlnirii era făcut din oglinzile femeilor -, și Domnul ne arată o oglindă în Cuvânt, pentru ca noi să ne putem vedea în lumina Cuvântului. Dacă rămânem în întuneric, atunci ni s-ar putea întâmpla ca fariseilor, că noi nu diferențiem ce poate fi fals la noi. Psalmistul se roagă în Psalmul 139: O, Dumnezeule, arată-mi în oglinda Ta ... - spun cu cuvintele mele -, ... ce ar putea fi greșit la mine, arată-mi dacă merg pe un drum greșit, arată-mi calea Ta! – Acesta este un principiu, căci altfel nu poți veni la Domnul Isus și să mănânci cina Lui cu El. De ce este așa, că așa de mulți credincioși știu așa de puțin despre această cină la Domnul Isus în camera Sa de sus? Picioare murdare, aceasta este cauza! Cauza este murdărirea cu lucrurile *pământului* acesta. Încă nu spun „cu lumea aceasta”, căci atunci ar fi mult mai îngrozitor. Despre aceasta nu vorbim, vrem să presupunem ca fiind de la sine înțeles, că noi nu avem nimic a face cu lucrurile lumii acesteia, lumea văzută ca un sistem rău, a cărei căpetenie este diavolul. Dar și lucrurile pământului acesta, lucruri care în sine sunt frumoase și bune, dar care pot fi un obstacol, ne pot murdări picioarele,

dacă este vorba de a putea avea părtășie cu Domnul în camera de sus.

Știu personal, că și lucrurile bune ale pământului acesta pot fi deseori un obstacol, prin aceea că nu le menținem în echilibru. Prin aceea că ele ocupă un loc mult prea mare în viața noastră. Lucruri care nu sunt rele în ele însele, dar nu ocupă locul care se cuvine în viața noastră. Sunt acele lucruri peste care noi suntem numai administratori, așa cum se spune în evanghelia după Luca 16. Dar ele nu sunt ale noastre, nu sunt proprietatea noastră. Domnul Isus spune: dacă tu nu ești în stare să administrezi bine banii tăi, avuția ta, timpul tău, binecuvântările tale pământești, ce gândești, cine vă va da ce este al vostru, ce este adevărat? (Luca 16).

Două expresii: adevăratele bogății și ce este al vostru. Lucrurile pământești nu sunt ale noastre. Noi suntem numai administratori peste ele, și principial noi ar trebui să punem la dispoziția Domnului tot ce El ne-a încredințat. Aceasta înseamnă foarte mult, iubiți frați și iubite surori. Întrebarea pentru noi nu este dacă noi trebuie să dăm 10% din veniturile noastre, așa cum era în Vechiul Testament. Unii spun, noi nu suntem sub Lege, noi putem da mai puțin de 10%. Alții spun, noi nu suntem sub Lege, deci noi putem da mai mult de 10%. Amândouă sunt greșite! Credinciosul este într-o poziție cu totul alta decât israelitul. Aici nu este vorba de 10% sau de 20%, ci de 100%. Noi nu posedăm nimic din lucrurile pământești, noi suntem numai administratori. Tu nu poți spune, 10 procente sau 15 procente din timpul meu este pentru Domnul – nu, 100 de procente! Aceasta înseamnă, noi trebuie să fim o mărturie la lucrul nostru, acolo unde Domnul ne-a așezat, și timpul nostru liber este principial pentru El. Cum Domnul vrea să folosească aceasta, El ne va arăta clar. Dar principial, tot ce posedăm noi îi aparține Lui! Este timpul Lui, sunt banii Lui, sunt averile Lui.

Trăim noi așa cu binecuvântările pământești, pe care Dumnezeu ni le-a dăruit? Ști tu ce spune Domnul? Dacă noi nu suntem administratori buni peste aceste lucruri, »cine vă va încredința adevăratele bogății?« De ce noi ca credincioși știm așa de puțin despre adevăratele bogății? Spun aceasta celor bătrâni și celor tineri, în primul rând îmi spun mie însumi aceasta. De ce știm așa de puțin despre lucrurile adevărate? Cu adevărat, întreb foarte serios. De ce știm așa de puțin despre „lucrurile noastre”, adică, despre lucrurile care îmi aparțin realmente mie? Ce ne aparțin cu adevărat nouă? Ce posedăm noi cu adevărat?

Le-am văzut în epistola către Efeseni 1. Domnul ne-a dat orice binecuvântare spirituală! Asupra acestora noi suntem posesori, nu suntem administratorii lor, acestea sunt adevăratele noastre posesiuni. Ele ne aparțin acum și în veșnicie. Principial! Dar când Domnul spune, El ne va da ce este al nostru, atunci El se referă în mod practic la acestea. Noi suntem posesori bogăți. Însă deseori noi nu știm cât de bogăți suntem noi. Noi știm foarte puțin despre aceasta. Toate aceste bogății stau pe masă acolo în camera de sus. Dar noi nu intrăm acolo. Noi stăm în afara ușii și ca să zicem așa, Domnul bate la ușă dinăuntru și zice: Intră în camera Mea de sus! – Însă atunci se pare că trebuie să lăsăm multe în urmă. Atunci trebuie curățite picioarele. Pentru a putea savura ce este adevărat, care se află înăuntru, trebuie ca ce nu este adevărat, ce este trecător, pământesc, să rămână afară. Și aceasta este așa de greu! Cât de des întrebă tinerii: da, aceasta sau aceea nu este greșită! Eu pot face aceasta sau aceea fără nici o restricție, nu este greșit în sine! – Ai dreptate! Nu este fals în sine, și nu este nici greșit. Însă nu este ce este adevărat.

Eu gândesc, că un secret pentru noi este, să nu spunem tinerilor noștri ce este greșit, ci să le arătăm ce este adevărat, ce este pozitiv. Aceasta încălzește inima. Dacă cineva se ține strâns de lucrurile pământești, atunci el va face aceasta, chiar dacă noi spunem că nu este bine. Căci el nu știe nimic despre lucrurile mai bune. Dar arată-i lucrurile mai bune, arată-i ce este pe masa din camera de sus, ce este acolo de savurat, arată-i cina, pe care noi avem dreptul s-o savurăm împreună cu Domnul Isus în camera de sus, atunci celelalte vor dispărea, atunci nu mai este greu să te desprinzi de lucrurile pământești. Nu crezi tu, că Pavel s-a ținut strâns de tot ce Dumnezeu i-a încredințat înainte de întoarcerea lui la Dumnezeu? Dumnezeu i le-a dat. Nu era nimic greșit în ele. Și dacă cineva i-ar fi spus lui Pavel, că el va renunța cândva la toate acestea, atunci el ar fi râs și ar fi spus că aceasta ar fi imposibil. Dar deodată, când era pe drum spre Damasc, s-a deschis cerul. Atunci, ca să zicem așa, Pavel a putut să privească în camera de sus. Acolo a văzut ce era pus pe masă, a văzut pe Domnul Însuși și toate celelalte au dispărut. Înțelegi tu tabloul? Nu mai era greu, nu mai era nici o jertfă, era numai gunoi. Nu este o jertfă să jertfești gunoi. Este posibil să faci așa. Dacă privim lucrurile așa cum sunt în ele însele, atunci nu mai este nimic de jertfit. Gunoi nu putem jertfi. El a căzut de la sine și Pavel a spus: vreau să-L cunosc, vreau să fiu găsit frecvent în camera de sus. –

Căci așa învățăm în fiecare zi să-L cunoaștem mai mult pe Domnul Isus. Vreau să fiu la El, acolo unde este El, ca să-L cunosc, ca să-L câștig. Acesta este prețul meu. Am renunțat la tot ce era câștig pentru mine, căci El este câștigul meu. Aceasta dorește Domnul Isus să vadă și la noi. El spune: Intră în camera Mea de sus. – Însă atunci El spune lui Petru: Petru, dacă Eu nu-ți spăl picioarele, dacă nu renunți la obstacole, tu nu poți avea parte cu Mine! – Noi trebuie să spunem aceasta tinerilor noștri. Arată-le ce le lipsește. Nu le arăta legalist ce ei fac greșit. Arată-le ce pierd, dacă nu lasă să li se spele picioarele, pentru ca ei să poată savura în camera de sus la Domnul aceste lucruri.

Tradus de la: [Was ist wahre Gemeinschaft mit Christus \(3\)](#)

Traducere: Ion Simionescu